

PRAVO NA ISPLATU MINIMALNE ZARADE PO OSNOVU RADA**Zakon o radu****član 111**

Obavljanje poslova

Sentenca:

Na isplatu minimalne zarade zaposleni ima pravo za standardni učinak i puno radno vreme, odnosno radno vreme koje se izjednačava sa punim radnim vremenom. Ne može tražiti isplatu zarade za period u kome nije dolazio na posao i tokom kojeg nije obavljao rad, jer postojanje same činjenice da je u radnom odnosu nije dovoljno za ostvarenje prava na zaradu - minimalnu zaradu, jer se ona isplaćuje samo po osnovu rada.

Iz obrazloženja:

"Pravilno je utvrdio prvostepeni sud da je stečajni upravnik tuženog preduzeo sve što se moglo preduzeti, shodno odredbama Zakona o parničnom postupku i Zakona o osnovama svojinskopravnih odnosa, da bi vratio državinu nad upravnom zgradom stečajnog dužnika (ovde tuženog), koja je u okviru stečajne mase, te u kojoj se nalazi sva poslovna dokumentacija, ali to je učinio bez uspeha.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da iz navedenog proizlazi da ni stečajni upravnik ni tuženi nisu odgovorni za štetu koju navedena lica - štrajkači, svojim protivpravnim radnjama, nanose ne samo stečajnim poveriocima, već i tužiocima i svim drugim licima angažovanim na radu u stečajnom postupku nad tuženim kao stečajnim dužnikom.

Neosnovani su žalbeni navodi tužilaca da je prvostepeni sud pogrešno primenio Zakon o radu (dalje: Zakon).

Odredbom člana 111. Zakona propisano je da zaposleni ima pravo na minimalnu zaradu, ali za standardni učinak i puno radno vreme, odnosno radno vreme koje se izjednačava sa punim radnim vremenom. Kako tužioci nisu obavljali rad u spornom periodu kod tuženog kao poslodavca, oni ne mogu osnovano tražiti isplatu zarade za period u kome nisu dolazili na posao i tokom kojeg nisu obavljali rad, jer, kako je to prvostepeni sud pravilno zaključio, postojanje same činjenice da su u radnom odnosu nije dovoljno za ostvarenje prava na zaradu - minimalnu zaradu, jer se ona isplaćuje samo po osnovu rada, koga u navedenom periodu evidentno nije ni bilo.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da tuženi nije odgovoran za situaciju koja je nastala uzurpacijom imovine stečajnog dužnika, upravne zgrade i dokumentacije, od strane trećih lica, što je dovelo do prekida rada i prekida preduzimanja poslova u toku stečaja. Stečajni upravnik tuženog je preduzeo sve što je po zakonu mogao preduzeti da

povrati državinu upravne zgrade, a samim tim i dokumentacije, ali je to učinio bez uspeha, pa je pravilan zaključak prvostepenog suda da, kod takvog činjeničnog stanja, nema odgovornosti tuženog, kao poslodavca, za štetu koja je prouzrokovana stečajnim poveriocima, pa i ovde tužiocima."

(Presuda Privrednog apelacionog suda, Pž. 10587/2011 od 23.2.2012. godine)

